

Janina REPELEWSKA-PĘKAŁOWA
Stefan BARTOSZEWSKI

Dwadzieścia lat Wypraw Polarnych Uniwersytetu Marii Curie - Skłodowskiej na Spitsbergenie

WSTĘP

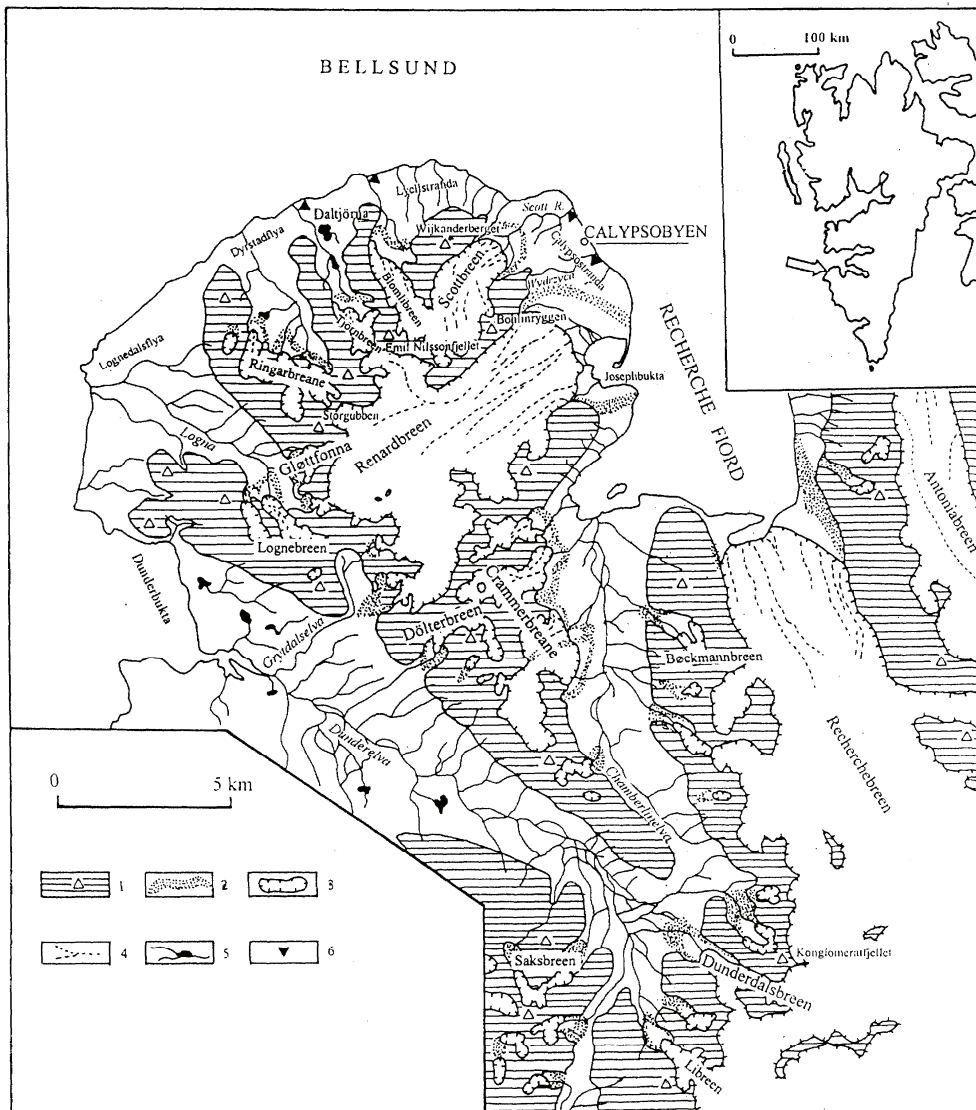
Badania Spitsbergenu, prowadzone przez polskie ekspedycje naukowe, trwają od ponad 70 lat. Po drugiej wojnie światowej, w związku z udziałem Polski w badaniach podjętych w ramach Międzynarodowego Roku Geofizycznego, nastąpiła zmiana charakteru badań z ekspedycyjnego na stacjonarny. Ich podstawą stały się stacje naukowe funkcjonujące stale lub sezonowo. Pierwsza i najważniejsza z nich powstała w południowej części wyspy w rejonie fiordu Hornsund. Jest ona własnością Polskiej Akademii Nauk. Stacja w Hornsundzie odegrała wyjątkową rolę w tworzeniu polskiego programu badań Arktyki i stała się kuźnią kadr naukowych w dziedzinie polarystyki. W roku 1973 badania geomorfologiczne nunataków w rejonie Hornsundu prowadził dr Kazimierz Pękała. Jego osobiste zaangażowanie, wyjątkowe talenty organizacyjne oraz doświadczenie badawcze sprawiły, że nasz Uniwersytet w 1986 roku dołączył do grona polskich ośrodków naukowych prowadzących badania na Spitsbergenie.

W bieżącym roku minęło dwadzieścia lat od pierwszej Wyprawy Polarnej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, której inicjatorem i kierownikiem był prof. Kazimierz Pękała. Wyprawę tę zorganizowano przy współpracy z Instytutem Geologii Podstawowej Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1986-2006 odbyło się 18 wypraw, w których wzięło udział 51 osób z polskich i zagranicznych instytucji naukowych (zał. 1).

OBSZAR I PROBLEMATYKA BADAŃ

Obszarem badań lubelskich wypraw na Spitsbergen jest NW część Ziemi Wedela Jarlsberga, sięgająca na północy do Bellsundu, a na południu do doliny Dunder. Teren ten zajmuje około 300 km² powierzchni (ryc. 1). O wyborze tego obszaru zdecydowało szereg czynników, przede wszystkim stopień znajomości środowiska przyrodniczego, który był znacznie słabszy niż obszarów położonych na południu (rejon Hornsundu) i północy (Nordenskiöld Land). Ponadto, duże znaczenie miało również zróżnicowanie warunków naturalnych, zwłaszcza obecność różnej wielkości lodowców sta-

nowiących jeden z podstawowych obiektów badań naukowych, a także obszarów niezlodowaconych reprezentowanych przez grzbiety górskie, doliny różnej wielkości oraz równiny nadmorskie. Jedną z nich - Calypsostranda, o piaszczystej plaży i wybrzeżu bez szkieł, umożliwia bezpieczny wylądunek ludzi i sprzętu. Również w przypadku wystąpienia złej pogody wylądunek był możliwy w osłoniętej i głębokiej zatoce Josephbukta. Na plażach Calypsostrandy występowały duże zasoby drewna dryftowego, co ułatwiało rozwiązanie problemów z opałem.

Ryc. 1. Północno-zachodnia część Ziemi Wedela Jarlsberga (Spitsbergen):
 1- masywy górskie, 2- moreny czołowe, 3- lodowce, 4- ciekі supraglacialne,
 5- rzeki, 6- posterunki wodowskazowe, Calypsostranda - baza Wypraw UMCS.

W środkowej części Calypsostrandy, na wybrzeżu fiordu Recherche znajdowało się dawne osiedle górnicze londyńskiej firmy Northern Exploration z 1905 roku, składające się z kilku budynków. Miejsce to, za zgodą Gubernatora Svalbardu i w porozumieniu z Norweskim Instytutem Polar-

nym, stało się bazą kolejnych wypraw naukowych UMCS. Położenie określają współrzędne geograficzne: $\phi = 77^{\circ} 33' 29,5''$ N, $\lambda = 14^{\circ} 30' 46,6''$ E.

Głównym budynkiem stał się dawny barak mieszkalny, dogodnie zlokalizowany na plaży, u podnóża terasy o wysokości 20 m n.p.m. W sąsiedztwie znajdowało się niewielkie źródło zasilane wodami z tajania zmarzliny, funkcjonujące w okresie polarnego lata.

W 1986 roku zabudowania w Calypsobyen były silnie zdewastowane: dachy nie zapewniające ochrony przed deszczem, część okien bez szyb, dziury w ścianach i podłogach. Uczestnicy pierwszej wyprawy dokonali gruntownego remontu budynku mieszkalnego, a także zabezpieczyli przed niszczeniem pozostałe zabudowania osiedla. Prace remontowe kontynuowano w następnych latach, korzystając częściowo z pomocy udzielanej przez Urząd Gubernatora (Repelewska-Pękałowa, Pękała 1999).

Baza znajduje się obecnie w obrębie Parku Narodowego, co wymaga przestrzegania szeregu restrykcyjnych zarządzeń i ograniczeń dotyczących m.in. zakazu używania węgla, sposobów utylizacji odpadów, szczególnej ochrony miejsc lęgowych ptaków. Osiedle Calypsobyen ma status skansenu, a istniejące tam wartości kulturowe wymagają szczególnej ochrony.

Badania realizowane podczas poszczególnych wypraw miały charakter kompleksowy i interdyscyplinarny obejmując takie dziedziny nauki jak: geomorfologia, geologia, gleboznawstwo, hydrologia, klimatologia i meteorologia, ochrona środowiska, botanika oraz biochemia i radiochemia (Repelewska-Pękałowa, Pękała 1997).

Główne tematy badawcze dotyczyły paleogeografii i stratygrafii czwartorzędu, współczesnych procesów morfogenetycznych (glacialnych, fluwialnych, morskich i peryglacialnych), termiki i dynamiki czynnej warstwy zmarzliny, warunków pogodowych, topoklimatycznych, dynamiki odpływu rzeczno-geologicznego, rozwoju i cech fizyczno-chemicznych gleb arktycznych, składu florystycznego i aktywności biologicznej tundry, zanieczyszczeń antropogenicznych (pochodzenia organicznego i nieorganicznego oraz radiochemicznych), metali ciężkich. Odrębnym problemem badawczym były zagadnienia związane z działalnością człowieka w minionych wiekach. Rejon Bellsundu należy do tych obszarów, które odegrały znaczącą rolę w trwającym około 200 lat okresie intensywnego wielorybnictwa na wodach archipelagu Svalbard. Badania archeologiczne, związane z okresem XVII i XVIII stulecia, kontynuowano w kooperacji z Instytutem Archeologii Uniwersytetu w Trondheim oraz Instytutem Archeologii Rosyjskiej Akademii Nauk w Moskwie.

Czas realizacji badań terenowych w poszczególnych latach był limitowany przez warunki logistyczne związane z możliwościami dowozu ludzi i sprzętu. Wszystkie wyprawy odbywały się w cieplej porze roku, obejmując okres od pierwszej dekady czerwca do trzeciej dekady października. Transport uczestników poszczególnych wypraw odbywał się drogą lotniczą na trasie Warszawa-Longyearbyen, początkowo przez Moskwę, a od roku 1991 przez Oslo. Ostatni odcinek podróży do Calypsobyen wymagał korzystania z helikopterów lub statków.

Zakres prac oraz szczegółowe zadania badawcze podczas kolejnych wypraw były związane z tematyką grantów promotorskich i zwykłych Komitetu Badań Naukowych oraz problematyką realizowanych prac magisterskich, doktorskich i habilitacyjnych. Finansowanie odbywało się głównie przez środki pochodzące z grantów oraz przy wsparciu UMCS.

Realizacja badań naukowych zaowocowała nawiązaniem kontaktów naukowych i współpracą ze znaczącymi ośrodkami badań polarnych. Wyrazem tego było między innymi zaproponowanie w 1997 roku przez *International Permafrost Association* (IPA) uczestnictwa w międzynarodowym monitoringu czynnej warstwy zmarzliny CALM (*Circumpolar Active Layer Monitoring*), włączenie wyników do bazy danych (*Circumpolar Active-Layer Permafrost System, National Snow and Ice Data Center - CAPS*) w Boulder, Colorado oraz rozpowszechnienie w postaci CD ROM, przygotowanych na kongresy IPA w Kanadzie (Yellowknife - 1998) i Szwajcarii (Zurych - 2003).

Wyniki badań prowadzonych w okresie 1986-2005 na Spitsbergenie prezentowano na konferencjach krajowych i zagranicznych, między innymi na: V International Conference on Permafrost - Trondheim 1988, VI International Conference on Permafrost - Pekin 1993, „Barents-Spitsbergen-Arctika” - Norwegia 1996, „*Circumpolar Active Layer Monitoring*” - USA 2002 oraz VIII International Conference on Permafrost - Zurych 2003 i European Conference on Permafrost-Poczdam 2005. Pokłosie Wypraw Polarnych stanowi ponad 300 prac naukowych opublikowanych w renomowanych czasopiśmie krajowych i zagranicznych (Zagórski 1998, Bibliography of Polish Research). Wiele z nich znalazło się w tomach specjalnego wydawnictwa UMCS „Wyprawy Geograficzne na Spitsbergen” ukazującego się od 1987 roku.

Na szczególną uwagę zasługuje udział lubelskich polarników w dorocznych Sympozjach Polarnych Klubu Polarne PTG. Należy przypomnieć, że trzykrotnie odbyły się one w Lublinie (1987, 1993, 1999). Także wielokrotnie organizowane były w Lublinie Sesje Polarne.

Uczestnicy poszczególnych wypraw brali czynny udział w popularyzacji wiedzy o problemach strefy polarnej, prowadząc zajęcia kursowe, wygłaszając pogadanki, wykłady i referaty oraz udzielając wywiadów. Warta odnotowania jest działalność artystyczna członków Wypraw, inspirowana pięknem surowej, arktycznej przyrody. Ich prace (Zbigniew Józwiak - grafika, Jan Magierski i Wojciech Zgłobicki - fotografia artystyczna) - były wielokrotnie prezentowane na wystawach (Repelewska -Pękalowa 1995).

LITERATURA

- BARTOSZEWSKI S., 2002: *XV Wyprawa Geograficzna UMCS na Spitsbergen*. Biuletyn Polarny, 9-10, Kraków-Lublin, 12-15.
- BARTOSZEWSKI S., 2003: *XVI Wyprawa Geograficzna Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej na Spitsbergen*. Biuletyn Polarny, 11, Kraków-Lublin, 40-42.
- BARTOSZEWSKI S., 2006: *XVII Wyprawa Geograficzna UMCS na Spitsbergen*. Biuletyn Polarny, 12-13, Kraków, 46-49.

- Bibliography of Polish Research in Spitsbergen Archipelago. Part I 1930-1996.* S.M. Zalewski (ed.), Publications of the Institute of Geophysics Polish Academy of Sciences, M-23 (314), Warszawa, 2000.
- BILIK A., 1995: *IX Wyprawa Polarna UMCS na Spitsbergen w 1994 roku.* Biuletyn Polarny, 3, Kraków-Lublin, 1995.
- PEKALA K., 1987: *II Wyprawa Geograficzna Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej na Spitsbergen w 1987 r.* XV Sympozjum Polarne, Wrocław, 382-385.
- PEKALA K., 1997: *Wyprawy geograficzne Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej na Spitsbergen w latach 1986-1988.* XIV Sympozjum Polarne, Lublin, 272-273.
- REPELEWSKA-PEKALOWA J., 1992: *Scientific results of Polar Expedition of Maria Curie-Skłodowska University in Lublin, 1986-1991.* Wyprawy Geograficzne na Spitsbergen, UMCS, Lublin, 197-208.
- REPELEWSKA-PEKALOWA J., 1993: *V Wyprawa Geograficzna Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej na Spitsbergen w 1990 r.* Biuletyn Polarny, 1, Lublin-Kraków, 21- 22.
- REPELEWSKA-PEKALOWA J., 1994a: *Wyprawy polarne Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w latach 1991-1992.* Biuletyn Polarny, 2, Kraków-Lublin, 30-33.
- REPELEWSKA-PEKALOWA J., 1994b: *VIII Wyprawa Polarna UMCS na Spitsbergen w 1993 roku.* Biuletyn Polarny, 2, Kraków-Lublin, 33-35.
- REPELEWSKA-PEKALOWA J., 1995: *Wyprawy na Spitsbergen.* [w:] Księga Pamiątkowa Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Lublin, 474-475.
- REPELEWSKA-PEKALOWA J., 1996: *X Wyprawa Polarna UMCS na Spitsbergen.* Biuletyn Polarny, 4, Kraków-Lublin, 6-8.
- REPELEWSKA-PEKALOWA J., 1997: *XI Wyprawa UMCS na Spitsbergen.* Biuletyn Polarny, 5, 33-34.
- REPELEWSKA-PEKALOWA J., 2000: *XIV Wyprawa Polarna UMCS na Spitsbergen.* Biuletyn Polarny, 8, 12-15.
- REPELEWSKA-PEKALOWA J., 2004: *Wyprawy polarne UMCS.* [w:] Wydział Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie w latach 1995-2004, Lublin, 331-332.
- REPELEWSKA-PEKALOWA J., PEKALA K., 1997: *Ten Years of the Polar Expeditions of Maria Curie-Skłodowska University, Lublin, Information and Bibliography.* Wyprawy Geograficzne na Spitsbergen, UMCS, Lublin, 9-32.
- REPELEWSKA-PEKALOWA J., PEKALA K., 1999: *Jak powstała baza lubelskich wypraw spitsbergeńskich.* Biuletyn Polarny, 7, Kraków-Lublin, 81-85.
- ZAGÓRSKI P., 1998: *Spitsbergen Bibliography: Geomorphology, Glaciology and Quaternary Geology.* IV Conference of Polish Geomorphologists, Spitsbergen Geographical Expeditions. Lublin, 281-314.
- ZAGÓRSKI P., 1999: *XII Wyprawa polarna UMCS na Spitsbergen.* Biuletyn Polarny, 7, Kraków-Lublin, 23-24.
- ZAGÓRSKI P., 2000: *XIII Wyprawa Polarna Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej na Spitsbergen.* Biuletyn Polarny, 8, Kraków-Lublin, 11-12.

Załącznik 1. Uczestnicy lubelskich wypraw na Spitsbergen w latach 1986-2006.

I WYPRAWA: 24.06. - 13.09. 1986 r.

Kazimierz PEKALA- kierownik,
geomorfolog, UMCS
Stefan BARTOSZEWSKI- hydrolog, UMCS
Jan DZIERŻEK- geolog, Uniw. Warsz.
Krzysztof DĄBROWSKI- radiooperator
Andrzej GLUZA- meteorolog, UMCS
Marian HARASIMIUK- geomorfolog, UMCS
Zbigniew KLIMOWICZ- gleboznawca, UMCS
Jerzy NITYCHORUK- geolog, Uniw. Warsz.
Janina REPELEWSKA-PEKALOWA-
geomorfolog, UMCS
Jan RODZIK- geomorfolog, UMCS
Anna RZĘTKOWSKA- botanik, Uniw.
Warsz.
Eugeniusz RYŻYK- meteorolog, UMCS
Ryszard SZCZĘSNY- geolog, Uniw. Warsz.
Stanisław UZIAK- gleboznawca, UMCS

II WYPRAWA: 7. 06. - 28.08. 1987 r.

Kazimierz PEKALA- kierownik,
geomorfolog, UMCS
Stefan BARTOSZEWSKI- hydrolog, UMCS
Krzysztof DĄBROWSKI- radiooperator
Andrzej GLUZA- meteorolog, UMCS
Waldemar JEZERSKI- geomorfolog, UMCS
Zbigniew JÓŻWIK- biochemik, UMCS
Jerzy MELKE- gleboznawca, UMCS
Tadeusz MERTA- geolog, Uniw. Warsz.
Maria ŁANCZONT- geomorfolog, UMCS
Wojciech OZIMKOWSKI- geolog, Uniw.
Warsz.
Jacek PIASECKI- klimatolog, Uniw.
Wrocławski
Janina REPELEWSKA- PEKALOWA-
geomorfolog, UMCS
Jan RODZIK- geomorfolog, UMCS
Florian ŚWIĘS- botanik, UMCS

III WYPRAWA: 28.06. - 20.10. 1988 r.

Kazimierz PEKALA- kierownik,
geomorfolog, UMCS
Stefan BARTOSZEWSKI- hydrolog, UMCS
Roman CHLEBOWSKI- geolog, Uniw.
Warsz.
Jacek CHODOROWSKI- gleboznawca,
UMCS
Andrzej GLUZA- meteorolog, UMCS
Waldemar JEZERSKI- geomorfolog, UMCS
Jacek KUBIAK- radiooperator
Jan MAGIERSKI- hydrochemik, AR Lublin
Jerzy MELKE- gleboznawca, UMCS
Jan REDER- archeolog, UMCS
Jan RODZIK- geomorfolog, UMCS
Florian ŚWIĘS, botanik, UMCS

IV WYPRAWA: 28.06. - 15.09. 1989 r.

Kazimierz PEKALA- kierownik-
geomorfolog, UMCS
Piotr CZABAN- meteorolog, UMCS
Zbigniew JÓŻWIK- biochemik, UMCS
Jan MAGIERSKI- hydrochemik, AR Lublin
Mariusz MARZEC- student geogr., Uniw.
Gdański
Zdzisław MICHALCZYK- hydrolog, UMCS
Marek MIŚKIEWICZ- radiooperator
Jan REDER- archeolog, geomorfolog, UMCS
Janina REPELEWSKA-PEKALOWA-
geomorfolog, UMCS
Krzysztof SIWEK- klimatolog, UMCS
Józef WOJTANOWICZ- geomorfolog, UMCS

V WYPRAWA: 12.06. - 17.08. 1990 r.

Kazimierz PEKALA- kierownik,
geomorfolog UMCS
Stefan BARTOSZEWSKI- hydrolog, UMCS
Zbigniew KLIMOWICZ- gleboznawca, UMCS
Jan MAGIERSKI- hydrochemik, AR Lublin
Mariusz MARZEC- student geogr., Uniw.
Gdański
Jerzy MELKE- gleboznawca, UMCS
Jan REDER- geomorfolog, UMCS
Marek RESZKA- radiochemik, UMCS
Krzysztof SIWEK- klimatolog, UMCS

VI WYPRAWA: 30.06. - 30.08 1991 r.

Kazimierz PEKALA- kierownik,
geomorfolog, UMCS
Waldemar JEZERSKI- geomorfolog, UMCS
Marek E. JASINSKI- archeolog, Tromsø Univ.
Zbigniew JÓŻWIK- biochemik, UMCS
Tadeusz KRÓL- geomorfolog, UMCS
Janina REPELEWSKA-PEKALOWA-
geomorfolog, UMCS
Wadim STARKOW- archeolog, RAN, Moskwa
Wladimir ZAWIAŁOW- archeolog, RAN,
Moskwa
Eugenij ZIMIN- archeolog, RAN, Moskwa

VII WYPRAWA: 3.07. - 24.08. 1992 r.

Kazimierz PEKALA- kierownik,
geomorfolog- UMCS
Marian HARASIMIUK- geomorfolog, UMCS
Marek E. JASINSKI- archeolog, Trondheim
Univ.
Waldemar JEZERSKI- geomorfolog, UMCS
Tadeusz KRÓL- geomorfolog, UMCS
Jan REDER- geomorfolog, UMCS
Florian ŚWIĘS- botanik, UMCS
Wadim STARKOW- archeolog, RAN, Moskwa
Wladimir ZAWIAŁOW- archeolog, RAN,
Moskwa
Eugenij ZIMIN- archeolog, RAN, Moskwa

VIII WYPRAWA: 1.07. - 30.08. 1993 r.

Kazimierz PEKALA- kierownik,

geomorfolog- UMCS

Stefan BARTOSZEWSKI- hydrolog, UMCS
Paweł CZUBLA- ochrona środowiska, UMCS
Leszek GAWRYSIĄK- geomorfolog, UMCS
Marek E.JASINSKI- archeolog, Trondheim Univ.

Zbigniew JÓŹWIK- biochemik, UMCS
Zbigniew KLIMOWICZ- gleboznawca, UMCS
Janina REPELEWSKA-PEKALOWA-
geomorfolog, UMCS

Justyna WAROWNA- geolog, UMCS
Krzysztof ZYBAŁA- student geografii UMCS

IX WYPRAWA: 5.07. - 25.08. 1994 r.

Zbigniew KLIMOWICZ- kierownik,

gleboznawca, UMCS

Jerzy BANAS- gleboznawca, UMCS
Anna BILIK- meteorolog, UMCS
Jan REDER- geomorfolog, UMCS
Wladimir ZAWIAŁOV- archeolog, RAN,
Moskwa

Ewgenij ZIMIN- archeolog, RAN, Moskwa

X WYPRAWA: 28.06. - 23.08. 1995 r.

Kazimierz PEKALA- kierownik,

geomorfolog, UMCS

Wiktor DJERŻAWIN- archeolog, RAN,
Moskwa

Marek E.JASINSKI- archeolog, Trondheim Univ.

Zbigniew JÓŹWIK- biochemik, UMCS
Janina REPELEWSKA-PEKALOWA-
geomorfolog, UMCS

Florian ŚWIEŚ- botanik, UMCS
Piotr ZAGÓRSKI- geomorfolog, UMCS
Wladimir ZAWIAŁOV- archeolog, RAN,
Moskwa

XI WYPRAWA: 30.06. - 10.08. 1996 r.

Kazimierz PEKALA- kierownik,

geomorfolog- UMCS

Marek E.JASINSKI- archeolog, Trondheim Univ.

Janina REPELEWSKA-PEKALOWA-
geomorfolog, UMCS

Wadim STARKOW- archeolog, RAN, Moskwa
Ewgenij ZIMIN- archeolog, RAN, Moskwa

XII WYPRAWA: 3.07. - 21.08. 1998 r.

Jerzy MELKE- kierownik, gleboznawca-

UMCS

Piotr ZAGÓRSKI- geomorfolog, UMCS

XIII WYPRAWA: 1.07. - 27.08. 1999

Piotr ZAGÓRSKI- kierownik- geomorfolog,

UMCS

Marcin KOZIEŁ- student geogr., UMCS

Jerzy MELKE- gleboznawca, UMCS

Krzysztof SIWEK- meteorolog, UMCS

XIV WYPRAWA: 27.06. - 24.08. 2000

Kazimierz PEKALA- kierownik,

geomorfolog- UMCS

Zbigniew JÓŹWIK- biochemik, UMCS

Janina REPELEWSKA-PEKALOWA-

geomorfolog, UMCS

Marcin SEKOWSKI- geodeta- IGiK, Warszawa

Piotr ZAGÓRSKI- geomorfolog, UMCS

XV WYPRAWA: 22.06. - 1.09. 2001 r.

Stefan BARTOSZEWSKI- kierownik,

hydrolog, UMCS

Andrzej GLUZA- meteorolog, UMCS

Jan MAGIERSKI- hydrochemik, AR, Lublin

Krzysztof SIWEK- meteorolog, UMCS

XVI WYPRAWA: 4.07. - 15.09. 2002 r.

Stefan BARTOSZEWSKI- kierownik,

hydrolog, UMCS

Jacek CHODOROWSKI- gleboznawca, UMCS

Jerzy MELKE- gleboznawca, UMCS

Krzysztof SIWEK- meteorolog, UMCS

XVII WYPRAWA: 11.07. - 5.09. 2005 r.

Stefan BARTOSZEWSKI- kierownik,

hydrolog, UMCS

Andrzej GLUZA- meteorolog, UMCS

Stanisław CHMIEL- hydrochemik, UMCS

Kazimierz PEKALA- geomorfolog, UMCS

Janina REPELEWSKA-PEKALOWA-

geomorfolog, UMCS

Krzysztof SIWEK- meteorolog, UMCS

Piotr ZAGÓRSKI- geomorfolog, UMCS

XVIII WYPRAWA: 28.06. - 6.09.2006 r.

Józef SUPERSON- kierownik, geomorfolog,

UMCS

Andrzej GLUZA- meteorolog, UMCS

Krzysztof SIWEK- meteorolog, UMCS

Piotr ZAGÓRSKI- geomorfolog, UMCS

Uczestnictwo w Wyprawach (ilość wypraw):

1. Kazimierz PEKALA	1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1995, 1996, 2000, 2005	12
2. Janina REPELEWSKA-PEKALOWA	1986, 1987, 1989, 1991, 1993, 1995, 1996, 2000, 2005	9
3. Stefan BARTOSZEWSKI	1986, 1987, 1988, 1990, 1993, 2001, 2002, 2005	8
4. Krzysztof SIWEK	1989, 1990, 1999, 2001, 2002, 2005, 2006	7
5. Andrzej GLUZA	1986, 1987, 1988, 2001, 2005, 2006	6
6. Zbigniew JÓZWIK	1987, 1989, 1991, 1993, 1995, 2000	6
7. Jerzy MELKE	1987, 1988, 1990, 1998, 1999, 2002	6
8. Piotr ZAGÓRSKI	1995, 1998, 1999, 2000, 2005, 2006	6
9. Jan REDER	1988, 1989, 1990, 1992, 1994	5
10. Waldemar JEZIELSKI	1987, 1988, 1991, 1992	4
11. Zbigniew KLIMOWICZ	1986, 1990, 1993, 1994	4
12. Jan MAGIERSKI	1988, 1989, 1990, 2001	4
13. Florian ŚWIĘŚ	1987, 1988, 1992, 1995	4
14. Jan RODZIK	1986, 1987, 1988	3
15. Jacek CHODOROWSKI	1988, 2002	2
16. Krzysztof DĄBROWSKI	1986, 1987	2
17. Marian HARASIMIUK	1986, 1992	2
18. Tadeusz KRÓL	1991, 1992	2
19. Mariusz MARZEC	1988, 1989	2
20. Jerzy BANAŚ	1994	1
21. Anna BILIK	1994	1
22. Roman CHLEBOWSKI	1988	1
23. Stanisław CHMIEL	2005	1
24. Piotr CZABAN	1989	1
25. Paweł CZUBLA	1993	1
26. Leszek GAWRYSIK	1993	1
27. Jan DZIERŻEK	1986	1
28. Marcin KOZIEŁ	1999	1
29. Jacek KUBIAK	1988	1
30. Maria ŁANCZONT	1987	1
31. Tadeusz MERTA	1987	1
32. Zdzisław MICHALCZYK	1989	1
33. Marek MIŚKIEWICZ	1989	1
34. Jerzy NITYCHORUK	1986	1
35. Wojciech OZIMKOWSKI	1987	1
36. Jacek PIASECKI	1987	1
37. Marek RESZKA	1990	1
38. Anna RZĘTKOWSKA	1986	1
39. Eugeniusz RYŻYK	1986	1
40. Marcin SĘKOWSKI	2000	1
41. Józef SUPERSON	2006	1
42. Ryszard SZCZĘŚNY	1986	1
43. Stanisław UZIAK	1986	1
44. Justyna WAROWNA	1993	1
45. Józef WOJTANOWICZ	1989	1
46. Krzysztof ZYBAŁA	1993	1

Uczestnicy zagraniczni:

47. Marek E. JASINSKI (Norwegia)	1991, 1992, 1993, 1995, 1996	5
48. Eugenij ZIMIN (Rosja)	1991, 1992, 1994, 1996	4
49. Vadim STARKOW (Rosja)	1991, 1992, 1996	3
50. Władimir ZAWIAŁOW (Rosja)	1991, 1992, 1995	3
51. Viktor DJERŻAWIN (Rosja)	1995	1